

'TOKIO ROCKS!'

Wereldvrouwen vertellen over de verschillen tussen Nederland en het nieuwe land waar ze nu wonen. Deze keer: Nicki Yoshihara (39) in Japan. "Vrouwen zijn hier nog steeds volledig verantwoordelijk voor het huishouden."

Tekst: Miranda Birney - Fotografie: privébeeld

Hoe ben je vier jaar geleden in Japan terechtgekomen?

Mijn Japanse man is opgegroeid in Nederland. Het leek ons leuk om een tijdje in zijn geboorteland te leven. Hij vond een baan in Tokio en ik heb daar mijn bedrijfje Tokiotours opgericht. Inmiddels hebben we een dochtertje.

Kun je iets vertellen over de Japanse werkvloer?

Je solliciteert hier niet op een bepaalde functie, maar je komt een bedrijf binnen en je werkgever bepaalt welke functie je krijgt. Dat kan ook een baan zijn die niet aansluit bij je werkervaring en je opleidingsniveau. Als vrouw verdien je 40% minder dan je mannelijke collega's voor dezelfde werkzaamheden. Bij gelijke geschiktheid van kandidaten kiest een werkgever meestal voor een man. Wanneer een werkneemster gaat trouwen, is de druk om te stoppen met werken groot.

Dus de emancipatie staat daar nog in de kinderschoenen?

Wat dat betreft leeft men hier inderdaad nog in de jaren vijftig. Moderne mannen helpen wel bij de opvoeding en de zorg voor de kinderen, maar lang niet zo veel als Nederlandse mannen. Vrouwen zijn nog steeds volledig verantwoordelijk voor het huishouden. Ze zitten thuis en raken daardoor sneller in een isolement. Moeders botvieren hun frustraties weer op de kinderen. Kindermishandeling is hier een groot maatschappelijk probleem, waar nauwelijks over wordt gesproken.

Japan is toch een modern land?

Wel wat betreft technologie, hoewel het hier ook normaal is om een fax te sturen en je kunt zelfs nog walkmans kopen. Ik denk dat dit door de vergrijzing komt. De oudere generatie kan de moderne techniek niet goed bijbenen.

Hoe is het leven voor ouderen?

Na je vijftigste is het afgelopen met je carrière, maar dan ben je nog te jong om al recht te hebben op pensioen.

Daarom zie je veel oudere mannen de straten schoonmaken of als parkeerplicht werkers om die tussenliggende jaren te overbruggen. Dat kunnen dan best voormalige universiteitsdocenten zijn. Wie niet in staat is om zo'n simpel baantje te krijgen en geen vangnet heeft, belandt op straat. Veel gevangenen raken tegenwoordig vol met oudjes die een misdaad hebben begaan om onderdak te hebben en eten en medicatie te krijgen.

Waar moest je echt aan wennen?

Het is als buitenlandse moeilijk om werkelijk in contact te komen met mensen, maar ook gesprekken tussen Japanners onderling blijven vaak oppervlakkig. Nederlanders praten toch sneller openhartig over persoonlijke dingen.

Is het wel leuk om daar te wonen?

O, zeker! Tokio rocks! Je ziet geen rommel of graffiti op straat. Het openbaar vervoer rijdt op tijd en mensen wachten netjes in de rij en telefoneren of eten niet in de metro. Japan is ook heel erg veilig. Je kunt op een terras rustig je mobiel of je portemonnee onbeheerd op een tafeltje laten liggen, terwijl je binnen iets gaat bestellen. Je hoeft ook niet bang te zijn dat je 's nachts op straat wordt beroofd of aangerand.

En er is sushi!

Sushi eet je eigenlijk alleen bij feestelijkheden. Dagelijkse kost is meestal gegrilde vis met rijst, een miso-soepje en eventueel een bakje natto - gefermenteerde sojabonen - liefst met een rauw eitje erdoorheen geklutst.

Wat vind jij als gids leuk om toeristen te laten beleven?

Het grote contrast. Tokio is een heel drukke stad waar het op bepaalde plekken zwart ziet van de mensen, maar ik ken ook plekjes waar het heel stil is, zoals bij tempels of in parken. Daar kun je een beetje de zen-sfeer inademen! ■